

Posudek na bakalářskou práci K. Šimčíkové „Uplatnění Reaganovy doktríny v Afghánistánu v době sovětské okupace“.

Autorka si za téma své práce zvolila sice stále atraktivní, i když v některých ohledech značně náročné téma. Totiž specifickou americkou reakci na sovětskou intervenci v Afghánistánu. Autorka postupovala klasickou chronologicko-analytickou metodou.

Jádro práce je v nástinu formulování Reaganovy doktríny a jejím uplatnění v praxi. V této souvislosti se autorka mohla šířeji zmínit o roztržitosti afghánského hnutí odporu a jeho vázanosti na kmeny, i když se zmiňuje o hlavních skupinách (s. 29). Bylo by také asi na místě zdůraznit skutečnost, že masivní nasazení sovětského vojenského letectva a hlavně vrtulníků mělo na mudžahedíny koncem první poloviny 80. let devastující vliv. Odtud význam nasazení Stringerů, i když se jejich význam patrně přeceňuje. Do „hry“ totiž tehdy s nástupem Gorbačova vstoupily sovětské zahraničně politické a hospodářské problémy. Podle některých autorů Gorbačov dal prý sovětským vojákům v roce 1985 ještě jednu, avšak poslední šanci dosáhnout v Afghánistánu úspěch (s. 43). V opačném případě se prý hodlal stáhnout. Důležité je, že K. Šimčíková se sice soustředila na vlastní problematiku, kterou zpracovala kvalitně, včetně diskusí v USA a její orientaci, ale že reagovala také na začátek diplomatických rozhovorů o sovětském stažení.

Práce K. Šimčíkové odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou práci. Hodnotím ji jako výbornou.

30. 5. 2011

Dr. B. Litera